

עפ"ת 38726/04/21 - נידאל חוש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 38726-04-21 חוש נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90514739714

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
מערערים	נידאל חוש
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית המשפט השלום לתעבורה בחיפה, מיום 6/3/21, בתיק המ"ש 10179-01-21 בגדרה נדחתה, בקשת המערער להארכת מועד להישפט.
2. ביום 11.07.2020 צולם רכבו של המבקש במצלמה מסוג א-3 כשהוא נוסע מעל המהירות המותרת בדרך בינעירונית, עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.
3. המערער טוען כי הרכב נמצא בחזקתו הקבועה של אביו.
4. הקנס שולם. בחלוף כחצי שנה ממועד תשלום הקנס הגיש המערער בקשה להארכת מועד להישפט וזאת ביום 28/1/21.
5. המערער הכחיש את קבלת הדו"ח וטען כי התגלה לו אודות קיום הדו"ח מפניה ממשד הרישוי בחודש 11/20 ובעקבות פניית המערער למשרד הרישוי.
6. בית משפט קמא דחה את הבקשה. בין היתר ציין בית משפט קמא שפניית משרד הרישוי אל המערער אינה כוללת בתוכה הודעת תשלום הקנס מושא ההליך מאחר ומדובר בדו"ח שאינו מוביל לרישום נקודות. עוד הוסיף בית המשפט כי הדו"ח שולם- גם אם התשלום נעשה על ידי אביו, מהווה הודיה לחובתו ובשל כך אין מקום להארכת המועד להישפט.
7. המערער לא רווה נחת מהחלטה זו והגיש את הערעור שלפני.

8. לעניין תשלום הקנס, קובע סעיף 229(ח) לחסד"פ כי:

"שילם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו. אולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם ששילם את הקנס ותובע ביטל את הודעת תשלום הקנס לפי סעיף קטן (ג) או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230".

מששילם אדם את הקנס, יחול לגביו ההסדר הקבוע בסעיף 229(ח), ובקשות לביטול הקנס על ידי התובע או בקשות להישפט כרוכות בשיקול דעת ויתקבלו רק אם יעמוד המבקש בתנאים שאליהם מפנה הסעיף.

9. לא מצאתי כי מתקיים בנסיבות העניין טעם המצדיק התערבות בית המשפט וזאת נוכח השיהוי הניכר ממועד תשלום הקנס ועד לפניה לבית המשפט; העדר הסבר משכנע כיצד ידע על הדו"ח שעה שהוכח, כפי שקבע בית משפט קמא, שהודעת משרד הרישוי לא מתייחסת לדו"ח מושא ההליך, וללא הסבר לשיהוי ממועד התשלום ועד להגשת הבקשה.

10. גם במקרים בהם בני משפחה שילמו את הקנס ללא ידיעת הנהג- גם אז לא הוכר העניין כטעם מספיק לצורך הארכת מועד (ראו: רעפ 92/21 **אברהם בסר נ' מדינת ישראל**).

11. ואילו באשר לטעם השני, ביהמ"ש העליון אשר לא אחת את המסקנה לפיה, קיומו של תצהיר שבגדרו אחר מודה בנהיגה ברכב בזמן ביצוע העבירה, לא מצדיק את מתן האורכה המבוקשת לאחר שהקנס שולם (רע"פ 7839/08 **שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל** (10.11.08); רע"פ 9540/08 **עופר מוסברג נ' מדינת ישראל** (8.1.09); רע"פ 8927/07 **סעד אבו עסב נ' מדינת ישראל** (29.1.08)).

הוזה אומר, כאשר הבקשה נתמכה בתצהירו של אחר שנטל אחריות לבצוע העבירה, ועל אף שעסקין בראיה כבדת משקל אשר תוביל בהסתברות גבוהה להסבת הדוח - גם בנסיבות אלה דרכו של המבקש נחסמה בעיקר מפאת המשקל המכריע שיש ליחס לשיקולי היעילות ולפרוצדורה:

"בקשת המבקש לזנוח את הפרוצדורה ולהתמקד במהות, שובת לב ככל שתהא, אין בה כל ממש, שכן אם תתקבל טענתו, משמעות הדבר שלא יהיה לכך סוף, ובקשות הסבה יוכלו להיות מוגשות ללא תלות בזמן ביצוע העבירה. אין להלום דבר זה, ולא זו הייתה כוונת המחוקק ביצירת האפשרות של עבירות ברירת משפט, שכל מהותן ליעל ולקצר הליכים". (רע"פ 9580/11 אייל יוסף נ' מדינת ישראל, פס' ה (27.12.11)).

12. בהעדר טענה לעיוות דין ולהעדר נסיבות המצדיקות הארכת המועד, אני מורה על דחיית הערעור.

המזכירות תשלח לצדדים.

לסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשפ"א, 07 יוני 2021, בהעדר הצדדים.